

Sygn. akt V GC 489/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 wrzesień 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Nowak

Protokolant: stażysta Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. H.

przeciwko: Towarzystwo (...) ' w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) ' w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 3.115,59 /trzy tysiące sto piętnaście złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy / wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 773/ siedemset siedemdziesiąt trzy złote/ tytułem zwrotu kosztów procesu , w tym kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

III. Zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa / kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie / kwotę 240,84 / dwieście czterdzieści złotych osiemdziesiąt cztery groszy/ tytułem kwot wypłaconych tymczasowo na poczet wynagrodzenia biegłego.

SSR Iwona Nowak

Sygn. akt V GC 489/13

UZASADNIENIE

Powód M. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwo (...) w W. kwoty 3.115,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi należne powodowi wynagrodzenie za wynajęcie samochodu dla poszkodowanej B. G. , która kierowała samochodem marki Saab o nr rej (...) należący do niej, który został uszkodzony w dniu 7 września 2012 roku przez sprawcę, który miał wykupioną obowiązkową polisę OC u pozwanego. Legitymację czynną u powódki stanowi umowa cesji wierzytelności z dnia 7 września 2012 roku przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powódkę w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego,

Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania umowy najmu pojazdu zastępczego od dnia 7 września 2012 roku do dnia 7 października 2012.roku.

Powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.498,10 zł brutto .Pozwany uznał roszczenie decyzjami z dnia 30 października 2012 roku i 16 listopada 2012 roku i przyznał powodowi jedynie łącznie 2.382,51 złotych. . Do zapłaty pozostała jeszcze kwota dochodzona niniejszym pozwem.

Jednocześnie pozwany zlikwidował szkodę w ramach tzw; szkody częściowej, a odszkodowanie trafiło na konto poszkodowanej dopiero 3 października 2012 roku. Poszkodowana wstawiła swoje uszkodzone auto do warsztatu już w dniu 29 września 2012 roku, spodziewając się odszkodowania.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany potwierdził swoją odpowiedzialność za skutki kolizji z dnia 7 września 2012 roku, którą ponosi w ramach umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jako ubezpieczyciel sprawcy szkody. Zakwestionował jednakże czas trwania najmu. W ocenie pozwanego, poszkodowana oddając pojazd uszkodzony do zakładu naprawczego w dniu 29 września 2012 roku dopiero nabyła prawo do wynajęcia pojazdu zastępczego. Zdaniem pozwanego poszkodowana jest zobowiązana do zmniejszania skutków szkody .

Ponadto pozwany kwestionuje umowę cesji wierzytelności i podnosi brak legitymacji procesowej po stronie powoda z uwagi na fakt ,że w umowie cesji wierzytelności wskazano , ze cedent przelewa na rzecz cesjonariusza kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 17.10.2012 rok. Zdaniem pozwanego oznacza to ,że umowa nie mogła być zawarta w tej dacie, skoro w umowie powołano się na fakturę VAT wystawioną w dacie późniejszej .

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 września 2012 roku doszło do kolizji w wyniku, której uszkodzony został samochód marki Saab o nr rej (...) należący do B. G.. Sprawca kolizji był ubezpieczony Towarzystwie (...) w W.. Zgłoszenie szkody nastąpiło tego samego dnia.

(dowód: pozew o zapłatę – k. 3-5, odpowiedź na pozew – k.36)

W wyniku zdarzenia doszło do uszkodzeń pojazdu uniemożliwiających korzystanie z niego. W związku z powyższym poszkodowana w tym samym dniu wynajęła od powoda pojazd zastępczy. Korzystała z pojazdu zastępczego od dnia 7 września 2012 roku do dnia 7 października 2012 roku.

(bezsporne: umowa krótkoterminowego najmu z dnia 7 września 2012 roku – k. 11-13)

Poszkodowana ,złożyła oświadczenie z którego wynika ,że pojazd był jej niezbędny w życiu prywatnym. Potrzebowała go aby dojechać i wrócić z pracy , na wozienie 85 -lenniej matki na rehabilitację , wyjazdy do kontrahentów na rozmowy

/ dowód ;oświadczenie poszkodowanej w aktach k-20 jak i rozpisane dni najmu pojazdu z adnotacją ilości kilometrów i celu wyjazdu k 21-26/.

Naprawę pojazdu poszkodowanej faktycznie trwała jedynie 8 dni , jednakże odszkodowanie za uszkodzony pojazd poszkodowana otrzymała w dniu 3 października 2012 roku. Wypłatę odszkodowania poprzedziła decyzja o przyznaniu takiej a nie innej kwoty. Dopiero decyzja pozwanego umożliwiła poszkodowanej podjęcie działań zmierzających do naprawy uszkodzonego własnego pojazdu.

(bezsporne: historia naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku wypadku drogowego –akta szkody, umowa krótkoterminowego najmu z dnia 19 lipca 2013 roku– k. 11-13/

W dniu7 września 2012 roku poszkodowana , zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów

mechanicznych w związku z kosztami wynajmu pojazdu zastępczego na czas niezbędny do dokonania naprawy pojazdu. O dokonanej cesji pozwany został poinformowany pismem .

(bezsporne; , cesja wierzytelności z dnia 7 września 2012 roku– k. 10)

W dniu 17 października 2012 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.470 złotych netto tytułem wynajmu krótkoterminowego za okres od 7 września 2012 roku do 7 października 2012 roku. W przypadku przedmiotowej faktur VAT przyjęto stawkę za dzień wynajmu pojazdu w wysokości 149,00 zł netto, zgodnie z obowiązującym u powoda cennikiem. Tego samego dnia powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty zgodnie z wystawionymi fakturami VAT.

(dowód: faktura VAT nr (...)– k. 14)

Z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy / dowód w aktach -akta szkody / wynika historia naprawy pojazdu.

Pojazd został uszkodzony w dniu 7 września 2012 roku. Z rozmiaru uszkodzeń wynika ,że pojazd nie nadawał się do ruchu. W tym samym dniu poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy. W tym samym dniu pozwany został powiadomiony o fakcie wynajęcia. W imieniu pozwanego przeglądu dokonał rzeczoznawca po upływie 5 dni. Następnie pracownik pozwanego wykonał kosztorys naprawczy datowany na dzień 20 września 2012 roku

/dowód w aktach - akta szkody k 28-29/.

Nie ma w aktach informacji kiedy poszkodowana dostała kosztorys .

W niniejszej sprawie został powołany biegły na okoliczność technicznego i technologicznego czasu naprawy pojazdu oraz dostępności części zamiennych Saab . Opinia biegłego jak i opinia uzupełniająca biegłego znajdują się w aktach sprawy

/ dowód w aktach k 92-100 oraz 132-137 i 154/

Z opinii tej wynika ,że istnieją co najmniej 4 warianty dotyczące technicznego i technologicznego czasu naprawy. W przedmiotowej sprawie biegły wskazał ,że pojazd został uszkodzony 7 września 2012 roku i nie nadawał się do ruchu. Pierwszy kosztorys został sporządzony przez pracownika pozwanego w dniu 20 września 2012 roku. Wszystkie warianty opracowane przez biegłego wskazują ,że najkrótszy technicznie i technologicznie uzasadniony czas naprawy wynosi od 19 dni do najdłuższego 39 dni.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie kwestionowano.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował przedstawionego przez powoda stanu faktycznego sprawy ani swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody co do zasady.

Natomiast, spór między stronami dotyczył tego, czy wynajęcie pojazdu zastępczego na okres 30 dni był z punktu widzenia poszkodowanej zasadne i konieczne oraz pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda.

Zdaniem Sądu powód nabył wierzytelność przysługującą poszkodowanej.

Zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem dopuszczalny jest przelew tzw wierzytelności przyszłej. W Uchwale z dnia 19.9.1997 r/III CZP 45/97 , OSNC nr 2/1998 / Sąd w uzasadnieniu stwierdził

„ przelew wierzytelności może nastąpić zarówno w drodze umowy , która ma na względzie art 510 zd.2 k.c./ umowy przelewu czysto rozporządzającej / jak i umowy , która dotyczy art 510 & 1 kc / umowy zobowiązująco – rozporządzającej/. Jednakże pełen skutek przelew wierzytelności przyszedł wywiera dopiero z chwilą powstania wierzytelności . zatem w dacie przelewu cedent przenosi na cesjonariusza jedynie ekspektatywę przyszłego prawa „.

W związku z powyższym sąd uznał ,że doszło do cesji wierzytelności

Odnosnie czasu trwania najmu pojazdu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w kwestii zasadności ponoszenia kosztów wynajmu pojazdu i ich związku ze szkodą w pojeździe wypowiedział się Sąd Najwyższy, rozwiewając tym samym wątpliwości sądów powszechnych oraz zakładów ubezpieczeń przystępujących do likwidacji szkody. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządono. W uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt III CZP 5/2011 (Lex nr 1011468), Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Sąd w pełni podziela także wyrażaną wielokrotnie w orzecznictwie jak i przez przedstawicieli doktryny zasadę, że w wypadku pozbawienia właściciela możliwości korzystania z własnego, uszkodzonego pojazdu, ten uprawniony jest do wynajęcia pojazdu zastępczego, którego koszt stanowi szkodę, podlegającą naprawieniu przez ubezpieczyciela sprawcy szkody. Zgodzić się należy również z faktem, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmienne sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

Problem ustalania zasadności roszczeń o pokrycie kosztów wynajmu pojazdu z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest często przedmiotem skarg. Zdaniem biegłego niezaprzeczalnie ,każdy posiadacz rozbitego w drodze wypadku samochodu powinien mieć prawo do auta zastępczego w całym okresie naprawy na koszt towarzystwa , które wystawiło polisę OC sprawcy szkody . Nadzór nad towarzystwami ubezpieczeń potwierdził ,że towarzystwa powinny pokrywać koszty wynajmu od dnia szkody do dnia odebrania naprawionego samochodu z warsztatu. Podnosi ,że technologiczny czas naprawy to czas liczony w oparciu o technologię producenta pojazdu przeliczony z jednostek czasowych kosztorysu naprawy . Czas naprawy może być zdecydowanie odmienny. Obejmuje on swoim zakresem zgłoszenie szkody , czas na dokonanie oględzin przez przedstawiciela ubezpieczyciela oraz otrzymanie przez poszkodowanego /lub upoważniony przez poszkodowanego podmiot , warsztat/ dokumentu szczegółowo opisującego uzasadniony zakres naprawy. Może nim być protokół oględzin lub kalkulacja kosztów naprawy. Dokument winien być potwierdzeniem ,że naprawa jest ekonomicznie uzasadniona / tj szkoda nie została zakwalifikowana przez ubezpieczyciela , jako całkowita/. Dodatkowo może mieć miejsce ,zaistnienie konieczności przeprowadzenia dodatkowych oględzin w toku naprawy , zamówienie części i czas na ich dostarczenie . Następnie istotna jest oczekiwanie na części oraz ostateczną weryfikację i akceptację kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu . Należy w okresie naprawy pojazdu uwzględnić dni wolne od pracy i święta.

Problem ustalania zasadności roszczeń o pokrycie kosztów wynajmu pojazdu z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest często przedmiotem skarg. Niezaprzeczalnie ,każdy posiadacz rozbitego w drodze wypadku samochodu powinien mieć prawo do auta zastępczego w całym okresie naprawy na koszt towarzystwa , które wystawiło polisę OC sprawcy szkody . Towarzystwa powinny pokrywać koszty wynajmu od dnia szkody do dnia odebrania naprawionego samochodu z warsztatu. Technologiczny czas naprawy to czas

liczony w oparciu o technologię producenta pojazdu przeliczony z jednostek czasowych kosztorysu naprawy . Czas naprawy może być zdecydowanie odmienny. Obejmuje on swoim zakresem zgłoszenie szkody , czas na dokonanie oględzin przez przedstawiciela ubezpieczyciela oraz otrzymanie przez poszkodowanego /lub upoważniony przez poszkodowanego podmiot , warsztat/ dokumentu szczegółowo opisującego uzasadniony zakres naprawy. Może nim być protokół oględzin lub kalkulacja kosztów naprawy. Dokument winien być potwierdzeniem ,że naprawa jest ekonomicznie uzasadniona / tj szkoda nie została zakwalifikowana przez ubezpieczyciela , jako całkowita/. Dodatkowo może mieć miejsce ,zaistnienie konieczności przeprowadzenia dodatkowych oględzin w toku naprawy , zamówienie części i czas na ich dostarczenie . Następnie istotna jest oczekiwanie na części oraz ostateczną weryfikację i akceptację kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu . Należy w okresie naprawy pojazdu uwzględnić dni wolne od pracy i święta.

W niniejszej sprawie należy wskazać ,że czas wynajmu pojazdu wyniósł 30 dni od dnia 7 września do dnia 7 października 2012 roku. Bezsprzeczne jest ,że pojazd uszkodzony nie nadawał się do ruchu. Kosztorys został sporządzony 20 września 2012 roku. Nie ma daty otrzymania niniejszego kosztorysu przez poszkodowaną , która to przed otrzymaniem odszkodowania przystąpiła do usunięcia szkód w jej pojeździe. Odszkodowanie otrzyma 3 października 2012 roku .

Biegły w swojej opinii wskazał na 4 warianty czasowe związane z naprawą pojazdu uszkodzonego.

Jest oczywiste ,że dwa pierwsze warianty nie mogą być brane pod uwagę , albowiem przyjęto w nich ,że kosztorys zostanie przekazany najpóźniej do dnia 14 września.

Natomiast jak wynika z dokumentów kosztorys został sporządzony 20 września 2012 roku. Zatem czynności związane z naprawą pojazdu mogły wynieść najkrócej 34 dni począwszy od dnia 7 września 2012 roku. Czas określony przez biegłego jest krótszy albowiem uszkodzona , sama przed otrzymaniem odszkodowania podjęła czynności związane z naprawą uszkodzonego ,własnego pojazdu.

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt. 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Stosownie do treści art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 817 § 1 k.c. i art. 822 § 1 i § 2 k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty pełnomocnika (600zł) zgodnie z § 6 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. 2013, poz. 490), opłatę skarbową (17 zł), opłatę od pozwu 156 zł), co daje w sumie kwotę 773 zł. Skoro zatem powód wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

SSR Iwona Nowak